

những thế nào mà chúng sống khi phải đi tìm vậy? Tại sao các Giám mục Việt Nam không chịu hiểu thế này và nói gì về các Ngài? Lẽ phải chúng tôi sinh sau, nên không có cách hiểu như thế này khi chính quyền chúng sống ở Balan xấp xỉ, tuy nhiên chúng tôi vẫn có cảm giác tiếc nuối cho Đấng tối cao Việt Nam, cho Giáo Hội Việt Nam vì đã bỏ lỡ một cơ hội, để giờ đây thêm những thế hệ 7x, 8x, 9x... Zx tiếp tục phải vượt biển tuôn thành xuân trong cay đắng và tăm tối. Sống trong một Đấng tối cao mà Đấng luôn hào phóng có Thể do, những công dân lại có thể bị bắt giam và nhốt vào tù bất cứ lúc nào nếu chính quyền muốn.

Phải nói rằng, đầu thế nào tôi vẫn luôn tự hào, vui mừng và đặt niềm tin trên họ vào Hội Thánh của Chúa Kitô trên những di sản tự nhiên là siêu nhiên, cả trong quá khứ lẫn hiện tại và tương lai. Song xét theo góc độ hành chính thì các HĐGM Việt Nam không đáng nghi ngại với Mục Hiên Hội Thánh, nên với tình trạng này tôi thấy không thể đặt niềm tin vào các chức này nữa. Các chức các chức này không có giá trị theo nguyên tắc trong các chức của Hội Thánh mà chỉ có quan hệ hàng ngang. Theo hàng đầu, ngày 24/11/1960, Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII đã thiết lập phạm vi của Giáo Hội tại Việt Nam thành ba Giáo phận hay đơn vị là Tổng giáo phận: Hà Nội, Huế và Sài Gòn. Đấng đầu Giáo phận là Tổng giám mục, các Giám mục trong Giáo phận trực thuộc dưới quyền của Đức Tổng giám mục. Một khác với một chức danh trong HĐGM không phải là của Hội Thánh, không do Đức Thánh Cha chuyển ý nên không có ý nghĩa trong phạm vi của Giáo Hội. Vì vậy mới có chuyển Chủng viện HĐGM lại xuống làm phó Tổng giám mục, hay phó chủng viện HĐGM hiện nay chỉ là một Giám mục trực thuộc Tổng giám mục Hà Nội.

Hơn thế nữa, tôi thấy cách thức và quan điểm của HĐGM không khác gì một chức vụ của UBMT Tộc Quốc Việt Nam. Chúng ta thấy rõ qua một số chức vụ của các chức này sáng tỏ như: “sống phúc âm giữa lòng dân tộc”, “tốt đời đẹp đạo” và gần đây thì ngày càng rõ ràng hơn: “ngay cả công giáo tốt phải là ngay cả công dân tốt”. Tại sao lại nhiều kẻ thế, có đi đâu gì ở khu vực đó sau những ngôn ngữ nghe thấy tính đạo đức của nhà nước XHCN không? Giáo Hội Công Giáo là Giáo Hội toàn cầu, nên Kitô hữu cũng là công dân toàn cầu. Hay là maybe Ngài có ý định tách Giáo Hội riêng cho Việt Nam? Phải chăng HĐGM Việt Nam sẽ luật Giáo Hội và luật Nhà nước Trời có vẻ như, của công minh chính trực bằng luật pháp của nhà nước chúng sống ở Việt Nam, nên mới thêm những cái đuôi giống như “kinh tế thế giới theo định hướng XHCN”? Chúng tôi một người sống theo Đức Kitô, làm môn đệ của Đức Kitô lại không xứng đáng để làm công dân của Đấng tối cao Việt Nam sao? Sống Phúc âm là sống Phúc âm, còn gì phải trong hay ngoài Dân tộc? Còn gì phải chính giữa hay lệch bên? Có lẽ do bản tính họ nên các Ngài không để tính toán đến hi vọng: Ngay cả công giáo tốt thì TỰ NHIÊN, DĨ NHIÊN VÀ TỰ YÊU là ngay cả công dân tốt? Chỉ có cái nước chúng sống toàn trị, chỉ nói mà không làm mới có khái niệm ngay cả công giáo tốt là thế giới phải bắt buộc kích động, để bắt xử lý, để bắt thế lực thù địch lôi kéo... Thế là nước cộng hòa và xã hội hội tụ nói.

Một đầu hiện tại Hội đồng này của chính thức là của đấng chúng sống như cái ý ban đoàn kết Công Giáo, do maybe ông chúng sống thế này cũng như Tu nhà mùa tung hoành thì thế. Những mục đích mà chúng sống muốn muốn HĐGM Việt Nam để đối trị Giáo Hội thì đã đặt được. Đó là làm nên sinh hoạt nghi, ngay cả những phá vỡ một đoàn kết truyền thống trong gia đình Giáo Hội. Như vậy với một tác hại, các chức này phải kể là hàng nhất trong lịch sử GHCG Việt Nam. Hơn thế nữa, theo thời gian chúng vẫn lòng tham con người và sự xúi dục của ma quỷ, không ai dám khẳng định như thế của chúng với một Giáo Hội Việt Nam sẽ như thế nào, nếu vẫn tiếp tục con đường đã đi? Đến lúc đó thì mới chuyển đã rồi và việc xây nhà thờ, truyền chức cho linh mục, mở trường đào tạo con người mới cho XHCN... biết đâu còn đường và hoành tráng hơn của Phận giáo hôm nay? Nếu một mai Công Giáo Việt Nam cũng trở thành “đỏ mặt đen” như ở Trung Quốc, thì thế hệ giới trẻ công giáo như chúng tôi biết sống thế nào? Chúng tôi khi đó bị

Đức Giáo Hoàng đã đưa ra “Sứ An Toàn” như HĐGM đang chờ đợi, hay là chờ đợi các Giám mục quốc doanh đưa vào tù người chống phong Thánh? Lúc này Cha-Con tha hồ mà sống phúc âm giữa lòng dân tộc, tha hồ mà làm công dân tốt, bởi vì đi ra khỏi dân tộc này người ta có thể nói mình là Khó, là Vô nhân. Quá là nguy hiểm bởi ngay cả các thành viên trong trại chờ này, cũng không thể không đứng trước những câu hỏi?

Thật vậy, một loạt bị nạn của giáo dân đây xảy ra với GHCG Việt Nam mới chỉ là những hậu quả ban đầu của chính sách “đổi thời” {nửa mùa} do HĐGM đưa ra. Tôi không muốn nói thêm về những chính sách “hậu danh vô thực” này, bởi xét về mặt thực tế tôi chỉ đáng là học trò của các Giám mục. Những tôi nhớ trong tác phẩm “Muốn cho đổi”, Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI đã dạy: “Im lặng không phải là biện pháp hàng đầu của người công dân, và riêng tôi, tôi kính sợ một Giám mục chỉ biết an phận, chỉ lo làm sao để tránh phiến phẫn và lập luận xung đột”. Vậy là thêm một lần nữa tôi không đứng ngoài: trong mấy chục năm qua, HĐGM Việt Nam đã đánh lừa con cái Giáo Hội bằng chính hai từ mà miếu u. Nói là đổi thời nhưng thực chất chỉ là “ngửa tay xin”, là đổi chác, là nhượng bộ, là ngoan ngoãn làm người và giữ vững cầm đầu để cho kẻ thù thực tay chà đạp lên nhân phẩm của con cái Giáo Hội (còn những người chỉ là nhân vật Chúa nhân). Nhà thờ làm gì? Nhà dòng làm gì? Linh mục làm gì? Chàng sinh làm gì? Thầy giáo làm gì khi mà nhân cách, nhân bản và nhân phẩm con người không còn?

(tiếp theo)